

De Breinrovers™

Pak je aandacht terug. Missie voor missie.

*Een spannend agentenavontuur over focus,
geheugen en doorzetten. Voor kinderen van 8 tot 11
jaar, voorleesbaar vanaf 6.*

Carlo Spelbrink

Casakaya Press

De Breinrovers™

Pak je aandacht terug. Missie voor missie.

Concept, tekst en beeldregie: Carlo Spelbrink

Uitgave: Casakaya Press

Eerste druk, 2026

© 2026 Carlo Spelbrink

ISBN 9789465547176

NUR 282

Illustraties: AI-generatie op basis van prompts van Carlo
Spelbrink

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

casakaya.nl

Belangrijk

De Breinrovers is een verhaal met speelse oefeningen, bedoeld om kinderen op een positieve manier te helpen hun aandacht te herkennen en te trainen. Het is geen medisch advies, geen diagnose en geen behandeling. Heb je zorgen over de aandacht of ontwikkeling van een kind, raadpleeg dan een huisarts, psycholoog of de leerkracht. Zie ook "Voor grote mensen · jouw kompas" achterin.

Voor Hayden,

*die me leerde dat je een schurk pas kunt verslaan als je
hem durft aan te kijken.*

Inhoud

Proloog · Sam en de Focusbril.....	1
1 · De raamkijker (Kapitein Chaos).....	6
2 · Wat was het ook alweer? (Het Vergeetmonster).....	11
3 · Straks, straks, straks (De Uitsteldraak).....	17
4 · Nog één filmpje (De Schermkraken).....	22
5 · Het drukke hoofd (De Herriekabouter).....	27
6 · Ik kan het (nog) niet (De Twijfelrol).....	32
7 · De grote terugkeer.....	38
Slot · Agent Sam.....	44
Het Agentendossier.....	48
Voor grote mensen · jouw kompas.....	53

Proloog · Sam en de Focusbril

Sam had een hoofd vol ideeën. Echt vol.

Sam zat aan tafel. Het rekenboek lag open op bladzijde negen. Maar in Sams hoofd zat ook een boomhut met een glijbaan. En een tekening van een draak met laserogen. En de vraag of een octopus eigenlijk kan niezen.

Som één: klaar. Som twee: bijna. En toen begon Sam in de kantlijn een klein poppetje te tekenen. En nog een. En...

“Hé, hoorde je dat? Volgens mij blafte er een hond buiten. Ga eens kijken.”

Sam keek op. Liep naar het raam. Buiten was geen hond. Er was helemaal niets. Maar toen Sam terugkwam, was bladzijde negen ineens hartstikke saai geworden.

“Sám,” zei papa. “Je rekenwerk. Zou je het deze keer zélf afmaken?”

Dat laatste deed pijn. Want dat was nou juist wat Sam het allerliefst wilde: het zélf kunnen. Dat papa niet om de tien minuten hoefde te komen kijken. Beginnen lukte wel. Maar áfmaken? Dat was alsof iemand stiekem aan je gedachten trok.

Die avond lag er een pakketje op het bed. Geen postzegel, geen naam. Alleen een doosje, en daarin een bril met dunne, zilveren glazen. Op een kaartje stond:

HET FOCUSBUREAU

Beste Sam, jij raakt vaak afgeleid. Dat komt niet doordat je dom of lui bent. Het komt door de Breinrovers, kleine wezentjes die aandacht stelen. Bijna niemand kan ze zien. Met deze bril kun jij het wel. Zet de bril op.

Sam zette de bril op. En gilde bijna.

Op de rand van het bureau zat een klein, glimmend wezentje met te veel armen. Het duwde net Sams gum naar de grond. Het keek op, grijnsde, en piepte: "Oeps. Gezien. Nou ja. We zien elkaar nog wel, agent." Toen was het weg.

Maar er gebeurde nog iets. Uit de glazen van de bril schoot een blauwig licht omhoog. Midden in de kamer tekende het een meisje: doorzichtig en knipperend, als een hologram. Ze had kort haar en stond met haar handen in haar zij, alsof ze hier al duizend keer was geweest.

"Agent Sam. Eindelijk." Ze grijnsde. *"Ik ben Agent Nova. Twaalf jaar. Beste focusagent van het Bureau. Dat*